

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ'

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 9

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΤΟΥ 1926

«Μὴ τῷ καιρῷ ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ δουλεύειν»
(Μτ. Ἀθανάσιος)

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Πάσχα θὰ πανηγυρισθῆ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο συμφώνως πρὸς τὸ Πασχάλιον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τὴν 19 Ἀπριλίου τοῦ παλαιοῦ, συμπίπτουσα πρὸς τὴν 2 Μαΐου τοῦ νέου ἡμερολογίου. Εἶναι ἡ αὐτὴ ἡμέρα ὀνομαζομένη 2 Μαΐου κατὰ τὸ διωρθωμένον καὶ 19 Ἀπριλίου κατὰ τὸ μὴ διωρθωμένον Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον. Δὲν εἶναι δὲ πρώτη φορά, καθ' ἣν τὸ Πάσχα συμπίπτει τόσον ἀργά, ἀλλὰ δυστυχῶς ἀνθρωποί τινες, ἐκμεταλλεῦόμενοι τὴν εὐσέβειαν καὶ ἀπλοϊκότητα τοῦ λαοῦ, ζητοῦσι νὰ παραστήσωσιν ὡς αἰτίαν τῆς βραδύτητος ταύτης τὴν γενομένην διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου, χωρὶς νὰ λάδωσιν ὑπ' ὄψιν οἱ ἐκμεταλλεῦται τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῶ γεγονότος, ὅτι καὶ ἐκεῖ, ὅπου εἰσέτι διὰ τοπικοῦς ἢ ἄλλους λόγους δὲν ἐφηρμόσθη ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου, θὰ ἑορτασθῆ τὸ Πάσχα κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν, ἣτις εἶναι πράγματι ἡ 2 Μαΐου. Ἐν μόνον εἶναι ἀληθὲς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου κατέστηεν ἀισθητὰ τὰ σφάλματα αὐτοῦ, ἕνεκα τῶν ὁποίων τὸ Πάσχα συμπίπτει ἐνίοτε τόσον ἀργά¹.

Ὡς γνωστὸν ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ὥρισεν, ὅπως τὸ Πάσχα ἑορτάζεται πάντοτε τὴν πρώτην Κυριακὴν, ἣτις ἔπεται μετὰ τὴν Πανσέληνον, τὴν ἀκολουθοῦσαν ἢ συμπίπτουσαν μετὰ τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας. Ἐὰν ἐφηρμόζετο πιστῶς καὶ ἀκριβῶς ἡ διάταξις αὕτη, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, τὸ Πάσχα ἔδει νὰ ἑορτασθῆ τῇ 4 Ἀπριλίου τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου. Διότι, ὡς γνωστὸν, ἡ μὲν ἑαρινὴ ἰσημερία συμπίπτει τῇ 21 Μαρτίου τοῦ διωρθωμένου Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, ἡ δὲ μετ' αὐτὴν Πανσέληνος τῇ μεσημβρίᾳ τῆς 29 Μαρτίου, ἡμέρας Δευτέρας, ἐπομένως κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου τὸ Πάσχα ἔδει νὰ ἑορτασθῆ τῇ ἀμέσως ἐπομένῃ Κυριακῇ, ἣτις συμπίπτει πρὸς τὴν 4 Ἀπριλίου. Εἶναι δὲ γνωστὸν, ὅτι ἡ Ρουμανικὴ

Ἐκκλησία θὰ ἑορτάσῃ ἐφέτος τὸ Πάσχα τῇ 4 Ἀπριλίου τοῦ διωρθωμένου ἡμερολογίου.

Ἄλλὰ ποῦ λοιπὸν ἀφείλεται ἡ τῶση βραδύτητος τοῦ Πάσχα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο;

Ἡ Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδος δὲν ὥρισε κατὰ ποίαν ἡμερομηνίαν θὰ τελεθῆ τὸ Πάσχα. Μόνον λαοπλάνοι τινὲς δύνανται νὰ ἰσχυρίζωνται ὅτι ἡ Σύνοδος ὡρσε καὶ τὸ Ἰουλιανὸν ἡμερολόγιον καὶ τὸ Πασχάλιον. Ἡ διάταξις αὐτῆς δὲν εἶναι, εὐτως εἰπεῖν, ἡμερολογιακὴ, ἀλλ' ἀστρονομικὴ. Διάταξεν ὅπως τὸ χριστιανικὸν Πάσχα ἔπηται τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας καὶ τῆς μετ' αὐτὴν Πανσέληνου, διὰ νὰ ἔρχηται μετὰ τὸ Ἰουδαϊκὸν Πάσχα καὶ κυρίως μετὰ τὸ Πάσχα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, τὸ λεγόμενον Νομικὸν Πάσχα, ὅπερ ἑορτάζετο ἐνοικαδῆποτε ἡμέρᾳ τῆς ἑβδομάδος συνέπιπτεν ἡ Πανσέληνος (14 τοῦ μηνὸς Νισάν). Ὅρος λοιπὸν ἀπαραίτητος τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τοῦ χριστιανικοῦ Πάσχα εἶναι τὸ μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν καὶ μετὰ τὴν Πανσέληνον χρονικὸν σημεῖον. Ἡ Σύνοδος δὲν προέβη εἰς τὸν καταρτισμὸν ὁρισμένου κανόνος πρὸς εὔρεσιν τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ἀλλ' ὥρισε μόνον τὸ ἀνωτέρω χρονικὸν σημεῖον. Τὸ σημεῖον ὅμως τοῦτο δὲν εἶναι σταθερὸν καὶ ἀκίνητον καὶ δι' ἀστρονομικοῦς λόγους, καὶ ἕνεκα σφαλμάτων τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία δὲν συνδέεται πρᾶντοτε πρὸς ὁρισμένην ἡμερομηνίαν, οὔτε ἡ μετ' αὐτὴν Πανσέληνος, διότι αἱ φάσεις τῆς Σελήνης δὲν συμπίπτουσι κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας. Διὰ τοῦτο ἀνετέθη εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἀλεξανδρείας, ἐν ἣ ἡμέραζε τότε ἡ ἀστρονομία, ὅπως καθορίξῃ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα. Ὡς ἀφετηρία τοῦ καθορισμοῦ ἐλήφθη ἡ 21 Μαρτίου, καθ' ἣν συνέπιπτε τότε ἡ ἑαρινὴ ἰσημερία, ἐκ τῆς ἀφετηρίας δὲ ταύτης προσδιωρίσθησαν αἱ περιπτώσεις τῆς Πανσέληνου κατὰ Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον. Ὡς θάσις τοῦ προσδιορισμοῦ τούτου ἐτέθη ὁ 19ετής κύκλος τοῦ Μέτωνος, καθ' ὃν τὰ 19 ἡλιακὰ ἔτη ἰσοδυναμοῦσι πρὸς 235 σεληνιακοὺς μῆνας καὶ συνεπῶς αἱ αὐταὶ φάσεις τῆς σελήνης ἐπανέρχονται, ὀθθεν, μετὰ τὴν περίδον τῶν 19 ἐτῶν, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν μηνολογίαν. Οἱ ὑπολογισμοὶ τοῦ Μέτωνος εἶναι ἐσφαλμένοι. Διότι τὰ 19 ἔτη, εἴτε ἡλιακὰ, εἴτε τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου, δὲν συμποσοῦνται ἀκριβῶς πρὸς 235 σεληνιακοὺς μῆνας. Ἐν διαστήματι 307 ἐτῶν παρσιζιζέται διαφορά μίξις περίπου ἡμέρας,

1. Εἰδικῶς διεπραγματεύθη τὸ ζήτημα τοῦτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μαρωνείας κ. Ἀνθίμος ἐν τῇ πραγματείᾳ αὐτοῦ «Τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους 1926. Πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἑορτὴ αὐτοῦ κατὰ Μάιον καὶ ἂν αὕτη ἐπιτρέπεται». Ἐν Ἀθήναις 1926.

Ἡ δικροφὰ αὕτη σήμερον εἶναι πέντε δλοκλήρων ἡμερῶν καὶ ἐπομένως τὸ ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἀνωτέρω ὑπολογισμῶν καταρτισθὲν Πασχάλιον ὑπολείπεται σήμερον τοῦ ἀκριβοῦς καθορισμοῦ τῶν κύκλων τῆς Σιλήνης κατὰ πέντε ἡμέρας. Εἰς τὰς πέντε ταύτας ἡμέρας δεόν νὰ προστεθῇ ἡ διαφορὰ ἐτέρων 13 ἡμερῶν, ἡ ὅποια ἀπὸ τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου μέχρις ἡμῶν παρουσιάσθη μεταξὺ τοῦ ἔτους τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἡμερολογίου καὶ τοῦ ἡλιακοῦ ἢ τρυπικοῦ ἔτους. Ἔνεκα δὲ τοῦ σφάλματος τούτου διὰ τὸ Πασχάλιον ἔμεινεν ἀκίνητος ἡ 21 Μαρτίου ὡς ἡμέρα τῆς ἰσημερίας, ἐνῶ πρᾶγματι μετεκινήθη ἡ ἰσημερία εἰς τὴν 8 Μαρτίου (κατὰ τὸ παλαιόν). Ὡστε ἐν ταῖς ὑπολογισμοῖς τοῦ Πασχαλίου ὑπάρχει σφάλμα 18 ἡμερῶν. Ἐντεῦθεν δὲ συμβαίνει νὰ ἐορτάζωμεν ἐνίοτε τὸ Πάσχα οὐχὶ μετὰ τὴν πρώτην ἀλλὰ μετὰ τὴν δευτέραν Πανσέληνον τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, μεταξὺ τῆς 22 Μαρτίου καὶ τῆς 25 Ἀπριλίου, δηλαδὴ πολλὰκις ἕνα μῆνα βραδύτερον. Τὸ σφάλμα δὲ τοῦτο συμβαίνει συνήθως ὁσάκις τὸ Πάσχα συμπίπτει μετὰ τὴν 12 Ἀπριλίου τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου καὶ ὁσάκις ἡ πανσέληνος ἢ μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν συμπίπτει πρὸ τῆς 21 Μαρτίου (π. ἡμ.).

Κατὰ τὸ παλαιόν, τὸ μὴ διορθωμένον ἡμερολογίον, ἡ πραγματικὴ Πανσέληνος, ἢ μετὰ τὴν ἐαρινὴν ἰσημερίαν τοῦ ἔτους τούτου 1926, συμπίπτει τῇ 16 Μαρτίου (π. ἡμ.), συνεπῶς τὸ Πάσχα ἔδει νὰ ἐορτασθῇ συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς Α'. Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῇ 22 Μαρτίου (π. ἡμ.). Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ ἰσχύον Πασχάλιον ἔχει ὡς σταθερὸν καὶ ἀμετακίνητον ἰσημερίαν τὴν 21 Μαρτίου (π. ἡμ.), δὲν ὑπολογίζει τὴν πρώτην καὶ πραγματικὴν Πανσέληνον τῆς 16 Μαρτίου (π. ἡμ.), ἀλλ' ἀναμένει νὰ παρέλθῃ ἡ 21 Μαρτίου, ἢ κατὰ συνθήκην ἰσημερία, καὶ νὰ ἔλθῃ ἢ μετ' αὐτὴν Πανσέληνος, ἢ ὅποια συμπίπτει τῇ 15 Ἀπριλίου (π. ἡμ.) ἡμέραν Τετάρτην, ὥρ. 2,17', διὰ νὰ ἐρίσῃ, οὐ τὸ Πάσχα θ: ἐορτασθῇ τῇ μετ' αὐτὴν Κυριακῇ 19 Ἀπριλίου (π. ἡμ.). Ὡστε ἀντὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ ἐορτάσωμεν τὸ Πάσχα τῇ 22 Μαρτίου (π. ἡμ.)—4 Ἀπριλίου ν. ἡμ.), θὰ ἐορτάσωμεν αὐτὸ τῇ 19 Ἀπριλίου (π. ἡμ.)—2 Μαΐου ν. ἡμ.). Ἴδού λοιπὸν πῶς ἐξηγεῖται ἡ βραδύτης τοῦ Πάσχα, ἐπομένως ἀπατῶσι τὸν λαὸν οἱ ἰσχυριζόμενοι, ὅτι ἡ βραδύτης αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ ἡμερολογίου. Ἐὰν υποθέσωμεν, ὅτι δὲν ἐγένετο ἡ διόρθωσις αὐτοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας, πάλιν ἡ Κυριακὴ τοῦ Πάσχα θὰ ἦτο 2 Μαΐου (ν. ἡμ.).

Συμβαίνει δὲ ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον, ὅτι δηλαδὴ ἐπειδὴ διορθώθη μόνον τὸ Ἡμερολόγιον, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ Πασχάλιον, διότι ἄλλο εἶναι τὸ Ἡμερολόγιον καὶ ἄλλο τὸ Πασχάλιον, διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὁ κύκλος τῶν περὶ τὸ Πάσχα συγκατερούμενων κινητῶν ἐορτῶν, ἐπειδὴ λοιπὸν δὲν διορθώθη τὸ Πασχάλιον, ἀντὶ νὰ ἐορτάσωμεν αὐτὸ τῇ 22 Μαρτίου (π. ἡμ.)—4 Ἀπριλίου ν. ἡμ.) θὰ ἐορτάσωμεν, ἔνεκα τῶν ἀνωτέρω σφαλμάτων τοῦ Πασχαλίου, ἕνα μῆνα βραδύτερον. Ἐκ τούτου

ἐπέρχονται ἀνωμαλίας τι.ές, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν νηστείαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῆς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερῶν ἐξαρτᾶται ἐκάστοτε ἐκ τοῦ Πασχαλίου. Ἡ Ρουμανικὴ Ἐκκλησία χάριν τῆς νηστείας ταύτης προέβη εἰς τὴν μεταβολὴν τοῦ Πασχαλίου. Ἄλλ' ὡς ἔγραψεν ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βασιλείας, δὲν δύναται νὰ γίνῃ μεταβολὴ τοῦ Πασχαλίου ἀνευ ἀποφάσεως πασῶν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, διὰ τὰς μικρὰς καὶ ὅλως ἀσημάντους ἀνωμαλίας, τὰς μὴ θιγοῦσας, ἄλλως τε, τὴν πίστιν καὶ τὰ δόγματα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, μηδὲ τὰς κανονικὰς διατάξεις Οἰκουμενικῆς τινος Συνόδου, οὐδαμῶς δὲ κωλύεται νὰ νηστεύσῃ τὴν πρὸ τῆς ἐορτῆς τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἔδδομάδα.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἅγιον Πάσχα θὰ ἐορτασθῇ μόνον ἐν Ρουμανίᾳ τὴν 22 Μαρτίου (π. ἡμ.) συμπίπτουσαν πρὸς τὴν 4 Ἀπριλίου (ν. ἡμ.), ἐν πάσαις δὲ ταῖς λοιπαῖς ὀρθοδόξοις χώραις καὶ ταῖς ἐρ' ὀδόξοις Ἐκκλησίαις τὴν 19ην Ἀπριλίου π. ἡμ. συμπίπτουσαν πρὸς τὴν 2 Μαΐου ν. ἡμ., ὡς ἐρίζει τὸ ἰσχύον Πασχάλιον.

ΟΙ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΑΙ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Ἡ ἱστορία, δυστυχῶς, ἐπαναλαμβάνεται. Πολλοὶ παραξενεύονται διατί, μετὰ τὴν ἐν τῷ ἐλληνικῷ Κράτει ἐπικράτησιν τοῦ νέου ἡμερολογίου, ἢ τόσον ὀρθὴ καὶ τόσον ἀπαραίτητος καὶ ὠφέλιμος διόρθωσις τοῦ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἐξακολουθεῖ νὰ εἰρίσκη εἰσέτι ἀντίδρασιν, οὐχὶ παρὰ τοῖς κακοπίστοις, τοῖς δι' ἀνομολογήτους σκοποῦς, ἐκμεταλλευταῖς τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ἀλλ' ἐν πᾶσι ἐλαχίστη εὐτυχῶς καὶ ὅλως ἀσημάντῳ μερίδι εὐσεβῶν, οἵτινες ἐνδεχόμενον μὲν νὰ σκανδαλίζωνται ὑπὸ τῶν ἀνοσιῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἀπλότητος καὶ εὐπιστίας αὐτῶν, δὲν δύναται οὐχ ἦτιον νὰ συμβιβᾶσῃ τὴν συνείδησίν των πρὸς τὴν γενομένην διόρθωσιν καὶ μετὰ φανατισμοῦ ἀποκρούουσιν αὐτήν. Ἐὰν, λέγουσὶ τινες, ἐγένετο ἐγκαίρως προπαρασκευαστικὴ διαφώτισις τοῦ λαοῦ καὶ ἐὰν δὲν διεφώνουν δύο τρεῖς Ἐκκλησίαι καὶ ἀπὸ κοινοῦ ἀπεφασίζετο ἡ διόρθωσις, δὲν θὰ παρουσιάζετο ἡ ὑπάρχουσα ἀντίδρασις. Ἀλλὰ τὸ περίεργον φαινόμενον εἶναι τοῦτο, ὅτι εἰς τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων, τῶν φανατικῶς ἐχομένων τῆς παλαιᾶς χρονολογήσεως, μέλος ἀποτελῶν ἐπιτροπῆς, ἐδήλωσεν εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν ὅτι «καὶ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἂν ἀποφασίσῃ τὴν διόρθωσιν, ἡμεῖς δὲν θὰ ὑποχωρήσωμεν!» Ἐπειδὴ δὲ κατ' αὐτὰς λόγους γίνεται περὶ συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, οἱ τοῦ παλαιοῦ ἡμερολογίου εὐσεβεῖς καὶ ἀπλοϊκοὶ ἄνθρωποι ἐθοροβήθησαν, φοβούμενοι μὴ

εὐφραδίᾳ πρὸ κοινῆς ἀποφάσεως τῆς ὅλης Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἐπιτροπὴ αὐτῶν ἐμφανισθεῖσα καὶ πάλιν ἐνώπιον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου πρὸ τινων ἡμερῶν διετύπου μετ' ἐπιμονῆς καὶ φανατισμοῦ τὰς ἀντιρροήσεις αὐτῶν κατὰ τῆς γενομένης διορθώσεως, ὡς ἀνατρεψάσης δῆθεν τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας. Μίτην ὁ Ἀρχιεπίσκοπος προσπαθίσας νὰ πείσῃ αὐτοὺς, προσέθηκεν ὅτι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους κείσμονας χριστιανοὺς τῆς ἐποχῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Χρυσόστομου, οἵτινες, καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου περὶ τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα, αἰετοὶ ἐπ' μένον νὰ τελῶσιν αὐτὸ μετὰ τῶν Ἰουδαίων κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν καὶ παραδόσιν, ἄς, δῆθεν, κατεπάτησεν ἡ Σύνοδος.

Τῷ ὄντι τὸ ζήτημα περὶ τῆς ἡμέρας τῆς ἐορτῆς τοῦ Πάσχα εἶχε συζητηθεῖ ἐπὶ τρεῖς σχεδὸν αἰῶνας καὶ εἶχον διαφωτισθεῖ πάντες περὶ τῆς ὀρθότητος, ἣν ὑπεστήριζεν ἡ πλειονότης τῶν χριστιανῶν. Προηγήθη λοιπὸν, ὡς θὰ ἐλέγομεν σήμερον, ἡ διαφώτισις τοῦ λαοῦ καὶ ἀπεφασίσθη ὑπὸ συμπάσης τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῶν ἐν τῇ Ἀ' Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ ἀντιπροσώπων αὐτῆς, ὅπως τὸ Πάσχα ἐορτάζεται πάντοτε μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν καὶ μετὰ τὴν συμπύπτουσαν μετ' αὐτῆς ἡ ἀκολουθοῦσιν πρῶτην Πανσέληνον ἐν τῇ ἀμέσῳ μετὰ τὴν πανσέληνον ταύτην Κυριακῇ. Καὶ μετὰ τὴν ἀπόφασιν ὁμως ταύτην τῆς Συνόδου, ἐκτὸς αἰρετικῶν τινων, οἷον τῶν Αὐδιανῶν, καὶ τῶν Νοβατιανῶν ἱκανοὶ τῶν Ὀρθοδόξων ἐν Συρίᾳ, Κιλικίᾳ καὶ Μεσοποταμίᾳ ἀκολουθοῦντες τὴν παλαιὰν συνήθειαν ἐξήρτουν τὸν καθορισμὸν τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα ἐκ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα, ἐπὶ ἐσφαλμένων σιτηριζομένου χρονολογικῶν ὑπολογισμῶν, ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὴν ἰσημερίαν. Οἱ παλαιοημερολογιακοὶ οὗτοι, ὡς δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν αὐτοὺς κατὰ τὴν σημερινὴν φρασεολογίαν, «πρωτοπασχίται» τότε λεγόμενοι, καταφρονοῦντες τὴν ἀπόφασιν τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐνέμενον πεσμόνως εἰς τὴν παράδοσιν καὶ τὴν παλαιὰν συνήθειαν.

Κατὰ τὸ 387, συμπῶνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἀ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τὸ Πάσχα ἔδει νὰ ἐορτασθῇ τῇ 25 Ἀπριλίῳ, διότι ἡ μετὰ τὴν ἑαρινὴν ἰσημερίαν (21 Μαρτίου) πρώτη Πανσέληνος συνέπεσε τῇ 18 Ἀπριλίῳ, Κυριακῇ. Τὸ Πάσχα ἔδει νὰ ἐορτασθῇ τῇ μετ' αὐτὴν Κυριακῇ. Ἐν τούτοις οἱ ἀκολουθοῦντες τὸν καθορισμὸν τοῦ Πάσχα ἐν σχέσει πρὸς τὸ Ἰουδαϊκόν, καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἰσημερίας, ἠτοιμάζοντο νὰ ἐορτάσωσι τὸ Πάσχα τὴν Κυριακὴν τῆς 21 Μαρτίου, ἕνα μῆνα καὶ πλεον ἐνωρίτερον, διότι τὸ Ἰουδαϊκόν

Πάσχα ἐμελλε νὰ ἐορτασθῇ τὴν 20 Μαρτίου, ἐν ἡμέρᾳ Σαββάτου. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης Χρυσόστομος, Πρεσβύτερος τότε Ἀντιοχείας, διακόψας ἄλλην σειρὰν διμυλιῶν ἀπήγγειλε τὸν μεταξὺ τῶν κατὰ Ἰουδαίων εὐρισκόμενον ἄλογον «εἰς τοὺς τὰ πρῶτα πάσχα νηστεύοντας», μετὰ δριμύτητος ἐπιτεθεὶς κατὰ τῶν φανατικῶν ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες, μὴ σεβόμενοι τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἐκκλησίας, ἀπεσχίζοντο ἀπ' αὐτῆς καὶ συνώρταζον τὴν μεγίστην τῶν χριστιανικῶν ἐορτῶν μετὰ τῶν Χριστοκλιόνων Ἑβραίων, διότι δῆθεν ἐτήριον τὴν παλαιὰν συνήθειαν καὶ παραδόσιν. Πολλοὶ τοῦτων ἐντροπήμενοι ἐτέλειον μυστικῶς τὸ Πάσχα μετὰ τῶν Ἰουδαίων, ἄλλοι ὁμως ἐπιδεικτικῶς ἐνήστεινον καὶ ἐορτάζον, καθ' ὃν δὲ χρόνον ἡ πλειονότης τῶν χριστιανῶν ἐνήστεινε πρὸ τοῦ Πάσχα, ἐκείνοι ἐπιδεικτικῶς πάλιν διεσκέδαζον. Θεωροῦντες ἑαυτοὺς γνησίους ὀρθοδόξους κατηγοροῦν τοὺς ἄλλους ὡς παραβάτας τῶν παλαιῶν συνηθειῶν καὶ παραδόσεων. Πρὸ τῆς Οἰκουμενικῆς Συνόδου δὲν ἐτήρειτε καὶ σεῖς τὴν αὐτὴν συνήθειαν; ἔλεγον πρὸς τοὺς ἄλλους. «Ἄλλ' ἡμεῖς προειμήσαμεν τὴν συμφωνίαν τῆς τῶν χρόνων παρατηρήσεως. Τριακόσιοι πατέρες ἢ καὶ πλείους εἰς τὴν Βιθυνῶν χώραν συνελθόντες ταῦτα ἐνομοθέτησαν», ἀπήνια ὁ ἱερεὺς Χρυσόστομος. Καὶ παριστῶν τὴν σφίαν καὶ τὴν ἀγιότητα καὶ τὸ θάρρος τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Συνόδου, ὧν πολλοὶ κατὰ τοὺς διωγμοὺς ἠθλησαν ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἀπεδείκνυνεν, ὅτι ἤτο ξένον πρὸς τὰς ἐντολάς τοῦ Χριστοῦ καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ παρατηρεῖν ἡμέρας καὶ καιροὺς, ὅτι ἐπομένως οὐδεὶς θὰ κολασθῇ ἢ θὰ τιμηθῇ «ὅτι τῷ δεῖνι μὴνι καὶ τῷ δεῖνι τὸ Πάσχα ἐποίησεν». Ἄλλως τε ἀδύνατον ἐπακριβῶς ἔστω καὶ κατὰ τοὺς Ἰουδαϊκοὺς ὑπολογισμοὺς νὰ τηρηθῇ ἡ ἡμέρα τῆς σταυρώσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, ἀλλ' οὐδ' ἀρμόζει τοῖς χριστιανοῖς, παρελθούσης τῆς σκιᾶς καὶ ἐλθούσης τῆς ἀληθείας τῆς χάριτος, νὰ κανονίζωσι τὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἐορτῆς ἐκ τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Πάσχα. «Μὴ τοίνυν τῶν τελειοτέρων παραγενομένων πραγμάτων πρὸς τὰ πρότερον ἐπανατρέχωμεν, μηδὲ ἡμέρας καὶ καιροὺς καὶ ἐνιαυτοὺς παραιτηῶμεν, ἀλλὰ πανταχοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ μετ' ἀκριβείας ἐπώμεθα, τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐφροσύνην προτιμῶντες ἀπάντων. Εἰ γὰρ καὶ ἐσφάλματο ἡ Ἐκκλησία, οὐ τοσοῦτον κατόρθωμα ἀπὸ τῆς τῶν χρόνων ἀκριβείας ἦν, ὅσον ἐγκλημα ἀπὸ τῆς διαιρέσεως καὶ τοῦ σχίσματος τούτου. Μὴ τοίνυν σκιαμαχῶμεν, μηδὲ ὑπὲρ τῶν τυχόντων φιλονεικοῦντες, ἐν τοῖς μεγάλοις ἑαυτοὺς καταβλάπτωμεν. Τὸ μὲν γὰρ τῷδε ἢ τῷδε χρόνῳ νηστεύσαι οὐκ ἐγκλημα, τὸ

δὲ σχῆσαι Ἐκκλησίαν καὶ φιλονεικῶς διατεθῆναι καὶ διχοστασίας ἐμποιεῖν, καὶ τῆς συνόδου διηνεκῶς ἐαντόν ἀποστερεῖν, ἀσύγνωστον καὶ κατηγορίας ἄξιον καὶ πολλὴν ἔχει τὴν (παρὰ Θεοῦ) τιμωρίαν».

Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ θείου Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας ἁμοῦζουσι κάλλιστα καὶ πρὸς τοὺς συγχρόνους ἀδελφούς μας, οἱ ὅποιοι δὲν ἠδυνήθησαν εἰσέτι νὰ πεισθῶσιν ὅπως, ὑπακούσαντες τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀφίσωσι τὴν «ἄκαιρον φιλονεικίαν», καίτοι δυστυχῶς οὗτοι, ὡς πάλιν ὁ χρυσορρήμων Διδάσκαλος ἔλεγε περὶ τῶν τῆς ἐποχῆς του φιλονεικῶν καὶ ἀπειθῶν ὀπαδῶν τοῦ παλαιοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τῆς εἰσορτίας τοῦ Πάσχα, «μηδὲ λόγον περὶ ὧν ποιοῦσιν ἀποδοῦναι δυνάμενοι, καθάπερ ἀπάντων ὄντες σοφώτεροι, οὔτε παρ' ἐτέρων μανθάνουσιν, ὅπερ ἐσχάτης ἐστὶ καταγνώσεως, μήτε αὐτοὺς εἰδέναι, μήτε τοὺς ἐπιτεταγμένους ἔπασθαι, ἀλλ' ἀπλῶς ἀλόγῳ συνηθείᾳ τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἐπιτρέψαντες κατὰ βαράθρων φέρονται καὶ κρημνῶν».

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Οἶκτος διασκεδάζων.

Μόλις ὡς γνωσθῆ ὅτι—κατὰ τὴν καθιερωμένην φράσιν:—«ἠνωξε τὸ Τριψίδιον», καὶ ἀμέσως ἀποδεικνύεται πανταχόθεν μεγίστη σπουδὴ περὶ δραστηριωτάτην φιλανθρωπικὴν τάχα δρᾶσιν πρὸς διατρέψασιν τοῦ πρὸς τοὺς πολυτρόπως πάσχοντας οἴκτου διὰ βακχείας διασκεδάσεων. Οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐλεοῦν παρὰ ἀπέναντι ἀντιδώρου, διὰ νὰ συγκινηθῆ δ' ἡ καρδία των ὑπὲρ τοῦ πλησίον, πρέπει συγχρόνως νὰ συγκινηθῶν καὶ οἱ πόδες των. Ἡ συγκίνησις ὑπὲρ τῶν πασχόντων εἶνε πολὺ ἀκριβή, ἀλλ' οὐδὲ κὰν ὑπάρχει συγκίνησις, οὐδ' ἡ ἐλαχίστη. Ὑπάρχει μόνου πολὺς κῶμος καὶ πολλὴ ἀμαρτία. Διὰ νὰ δώσῃ ἡ κυρία ἢ εὐκατάστατος—ἢ ὁ κύριος—τὸν ἄθλιον ὀβολόν της ὑπὲρ τῶν ἀθλίων τῆς κοινωρίας, διὰ νὰ ὑποτεθῆ δῆλα δὴ, ὅτι νὰ οἰκτείρῃ καλεῖται, ἀπαιτεῖ ὡς ἀντάλλαγμα πολὺν γέλωτα, ἀκατάπαυστον εὐθυμίαν καὶ παρατεταμένον χορὸν, εἰς τὴν ζύλην καὶ τοὺς κἀπνοὺς τοῦ ὁποίου λησμονεῖται παντοίας ὁ ἀμύζων τὴν ἀκάθαρτα μέσα ἱερὸς σκοπός. Πῶς δὲ νὰ μὴ λησμονηθῆ, ἀφοῦ, καλύπτων, ὁ τάλας, τὸ πρόσωπόν του ἐκ τῆς ἀποστροφῆς καὶ τῆς ἀηδίας πρὸς τὴν φαύλην τῶν ἀνθρώπων νοτροπίαν, καὶ οἰκτείρων τοὺς ἐξ οἴκτου σκιρτῶντας ἐν τῷ χορῷ ὑπὸ τὰ πολύφωτα τῶν πολυτελῶν αἰθουσῶν, φεύγει μακρὰν τῆς «φιλανθρωπικῆς» ταύτης δραστηριότητος καὶ τοῦ πρὸς ἀνακούφισιν τῶν δεινοπαθούτων ζήλου ὅστις τὰ δάκρυα

τῶν πουούντων μεταφέρει εἰς τὸ φαιδρὸν ἐκ τῆς διασκεδάσεως μέτωπόν του ὑπὸ μορφὴν θρόμβων ἰδρώτος, τοῦ ἰδρώτος τοῦ ἐκ τῆς χορευτικῆς βακχείας καμάτου! Ὁμολογουμένως, ὁ ἄνθρωπος εἶνε πολὺ ἄθλιος ὅταν δὲν εἶνε ἄνθρωπος.

Τὰ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Αἱ ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐν τῷ μεταξὺ κομισθεῖσαι εἰδήσεις φέρουσι περιπλακέντα τὰ τῆς πατριαρχικῆς ἐκλογῆς ὑπὸ τῆς στάσεως τῆς μερίδος τῶν συρορθόξων. Οὗτοι, μὴ τυχόντες ἰκανοποιήσεως εἰς τὰ πρὸς τὴν Τοποτηρητείαν αἰτήματά των ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς εἰς τὴν ἐκλογὴν συμμετοχῆς των, ἐκαλέσθησαν τὴν ἐπέμβασιν τῆς αἰγυπτ. Κυβερνήσεως, ὁ πρωτοπουργὸς τῆς ὁποίας διὰ τε τοῦ σημειώματος καὶ διὰ τῶν κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐπίσκεψιν τοῦ σεβ. Τοποτηρητοῦ, περὶ ὧν ὁ λόγος ἐν τοῖς Χρονικοῖς τοῦ παρόντος φύλλου, φαίνεται προβάς εἰς δηλώσεις καὶ συστάσεις καὶ ἀπαιτήσεις ἐμποιοσάσας βαθεῖαν αἴσθησιν εἰς τὸ ἑλληνορθόδοξον πλήρωμα. Ἡ ἐντύπωσις δ' αὕτη μετεβλήθη εἰς κατάπληξιν, ὅτε μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐκείνην ἐπεστράφη ἀπροσδοκῆτως ἡ κρωτηριασμένος ὁ κατάλογος τῶν ὑποψηφίων, καθ' ὅσον διεγράφησαν αὐτῶν τῶν πλειοψηφησάντων τὰ ὀνόματα. Εὐχόμεθα ἐκ ψυχῆς ὅπως τὰ σκολὰ ὁ Θεὸς ποιήσῃ εἰς εὐθειαν ἐν τῇ ἀκμαίᾳ ἀνὰ τὴν Ἀφρικὴν ἀποστολικὴν ἐκκλησίᾳ καὶ ὁ θρόνος τοῦ ἀποστόλου Μάρκου ἀποκτήσῃ τὸν σθεναρὸν τῶν δικαίων τοῦ ὑπέρμαχον.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ἱ. Σύνοδος συνῆλθε κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην δις, Δευτέραν καὶ Τετάρτην.

—Κατὰ τὴν τελευταίαν τακτικὴν συγκέντρωσιν τῶν ἐφημερίων ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ, ὁ Αἰδεσιμ. Οἰκονόμος καὶ Κατηχητὴς τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν κ. Ἄγγελος Νησιώτης ἐποιήσατο τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν προσεχῶν συζητήσεων περὶ τῶν νοθεσιῶν τῶν ἱερέως πρὸς τοὺς πιστοὺς, εὐρύτατα διαγράψας τὸ θέμα.

—Ὁ Σ.β. Μητροπολίτης Ἰλίου, κατὰ παράκλησιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου, ὁμιλεῖ καθ' ἑκάστην Κυριακὴν εἰς τὸν ἐν τῇ Ὀμονομίᾳ Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ τὴν Πέμπτην μ. μ. εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου πρῶην Β' Νεκροταφείου. Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου τὴν Κυριακὴν παρεῖστη καὶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος, παραλαβὸν δὲ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἰλίου μετέβη εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅπου ὁμίλησαν ἀμφοτέρω, ἐν μέσῳ πολλοῦ ἐκκλησιασμάτος.

—Κατὰ τὴν προχθεσινὴν τακτικὴν κἀνοδον εἰς

Πειραιᾶ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος προήδρευσε τοῦ Δ. Συμβουλίου τοῦ Ἀσύλου τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν τοῖς ἐν Πειραιεῖ Γραφείοις τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

—Εἰς τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον παρουσιάσθη ἐπιτροπὴ προσφύγων καὶ ἐξέφρασε τὴν λύπην τῆς διὰ τὴν ἀναγραφείσαν εἰδήσιν, ὅτι πρόκειται νὰ ἐκποιηθῶσι τὰ κειμήλια Βυζαντινῶν ναῶν καὶ ἄλλων πολυάμιων ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων. Ἡ ἐπιτροπὴ παρεκάλει τὸν Μακ. Ἀρχιεπίσκοπον νὰ μεσολαβήσῃ διὰ τὴν ἀναστολὴν τῆς ἀποφάσεως ταύτης.

—Ὁ ἐν Πειραιεῖ Βοηθὸς Ἐπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἐπίσκοπος Σταυρουπόλεως κ. Θεόκλητος συνεννοηθεὶς μὲ τὸν ἐκπαιδευτικὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Στεφανᾶκην καθώρισαν, ὅπως κατὰ Σάββατον μ. μ. εἰς τὴν σχολεῖα γίνεται πρὸς τοὺς μαθητὰς ἐρημνεία τοῦ Εὐαγγελίου. Θὰ γίνωνται καὶ ἰδιαίτεροι παιδικαὶ λειτουργίαι τὰς Κυριακὰς ἐπίσης διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολείων.

—Εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἐδημοσιεύθη τὸ ἐξῆς ἀνακοινωθὲν τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ἀθ. Εὐταξίαν ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης.

«Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης, λαβοῦσα γνώσιν τῶν γενομένων ἐκποιήσεων μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ προφανεῖ παραβάσει τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἀπὸ 26 Αὐγούστου, 12 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ 5 Ἰανουαρίου 1926, ἐπ'ἀνάγκης ἐνόμισε νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους τόσον τὰς σχετικὰς διατάξεις, ὅσον καὶ τὰς συνεπείας τῆς παραβάσεως τούτων. Κατὰ τὸ ν. διάταγμα τῆς 12 Σεπτεμβρίου 1925 (ἄρθρ. 1). «ἀκυροῦνται πᾶσαι αἱ οἰασθῆποτε φύσεως συμβάσεις, ἃς ἔχουσι συνάψῃ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1922 αἱ διάφοροι μοναὶ πρὸς οἰονδήποτε, εἴτε ἰδιώτην εἴτε διαφόρους συνεταιρισμοὺς, ἢ ἐταιρείας, αἱ σχετικαὶ πρὸς ἀπαλλοτριώσεις ἢ μισθώσεις ἀκινήτων, ἢ δὲ κυριότης τούτων πεποιεῖται εἰς τὴν «ἀεροπορικὴν ἀμυναν», τῆς ὁποίας ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ, κατὰ τὸ ν. δ. τῆς 26 Αὐγούστου 1925 (ἄρθρ. 264), προκειμένου ἰδίως περὶ οἰκοπέδων, «ὑποχρεοῦται διὰ δικητικῶν μέτρων ν' ἀναλάβῃ τὴν κατοχὴν αὐτῶν, ἄνευ οὐδεμιᾶς δικαστικῆς διατυπώσεως». Κατὰ τὸ νομοθετικὸν διάταγμα τῆς 5 Ἰανουαρίου 1926 «ἀκυροῦνται ἐξ ὑπαρχῆς αἱ διατάξεις τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 15 Νοεμβρίου 1923, ὡς καὶ παντὸς νεωτέρου νόμου, αἱ ἀφορῶσαι εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν γηπέδων, ἢ ἀγροτικῶν κτημάτων, ἀνηκόντων, εἰς μονὰς» (ἄρθρ. 1.), «πάντα δὲ τὰ δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας παραχωρηθέντα, ἢ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα ὑπὲρ ἰδιωτῶν, ἢ συνεταιρισμῶν περιέχονται διὰ τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν κυριότητα τοῦ κράτους αὐτοδικαίως καὶ ἐλεύθερα παντὸς βάρους καὶ ὑποθήκης, παραχωροῦνται δὲ παρ' αὐτοῦ εἰς τὴν πλήρη κυριότητα τῆς «ἀεροπορικῆς ἀμύνης» (ἄρθρ. 2), οἱ δὲ κάτοχοι τῶν κτημάτων τούτων ἀποβάλλονται δικητικῶς, μὴ ἐπιτροπομένης μηδεμιᾶς προσφυγῆς εἰς τὰ δικαστήρια περὶ προσωρινῶν μέτρων, περὶ νομῆς κτλ» (ἄρθρον 4.) Τέλος «ἀπάγορεύεται πᾶσα ἐκποίησις δασικῶν ἐκτάσεων ἢ λειβαδίων ἀνηκόντων εἰς τὰς

ἐν ἐνεργείᾳ μονὰς, δι' ἰδιαίτερας συμφωνίας, ἢ διὰ δημοπρασίας ἢ δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ φυσικῶν, ἢ νομικῶν προσώπων, πλὴν μόνης τῆς «ἀεροπορικῆς ἀμύνης», δικαιουμένης λόγῳ ὄχι μόνον κοινῆς ὠφελείας, ἀλλὰ καὶ δημοφίλου ἀνάγκης νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπαλλοτριώσιν αὐτῶν ὑπὲρ ἑαυτῆς, καθ' ὃν τρόπον ἔχει καθ' ἐρώση ὁ ἐν ἰσχύϊ ἀγροτικὸς νόμος. Τὰς οὕτως ἀποκτηθείσας δασικὰς ἐκτάσεις καὶ λειβάδια ἐπιτρέπεται εἰς τὴν ἀεροπορικὴν ἀμυναν νὰ ἐκποιήσῃ μόνον διὰ δημοπρασίας» (ἄρθρ. 8). Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης ἀπέφυγε μέχρι τοῦδε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος αὐτῆς τούτου. Αἱ γινόμεναι ὅμως ἐκείστοτε ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν κτημάτων, ἐπὶ ἀθετήσει τῶν ἀνωτέρω νομοθετικῶν διατάξεων καὶ ἀντὶ τιμήματος κατωτέρου συνήθως καὶ τοῦ τρίτου τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας, ἀναγκάζει αὐτὴν τώρα νὰ προβῇ εἰς δημοπρασίαν πάντων τῶν τοιούτων κτημάτων, ἂν δὲ μὴ ἀναχαιτισθῇ καὶ οὕτω τὸ κακόν, νὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εἰς λογαριασμὸν τῆς «ἀεροπορικῆς ἀμύνης» ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων δασικῶν ἐκτάσεων καὶ λειβαδίων τῶν ἐν Ἐλλάδι μόνων, ἐξαιρέσει μόνων τῶν ἐν Ἀγ. Ὄρει».

—Εἰς τὸ ἄνω ἀνακοινωθὲν τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης ὁ διευθυντὴς τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου κ. Μένανδρος ἀπήντησε διὰ τοῦ «Ἐλευθέρου Βήματος» τῆς 24 τοῦ ἐξῆς ἐπιστολῆς :

«Ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ τύπῳ ἀνακοινωθὲν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης, καθ' ὃ «ἀναγκάζεται νὰ προβῇ εἰς δημοπρασίαν πάντων τῶν ἐκποιηθέντων μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ εἰς ἀναγκαστικὴν ἀπαλλοτριώσιν καὶ διὰ δημοπρασίας ἐκποιήσιν καὶ τῶν ὑπολειπομένων δασικῶν ἐκτάσεων καὶ λειβαδίων τῶν Ι. Μονῶν ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι παρὰ τὴν ὑπαρξίν νομοθετικῶν διαταγμάτων αἱ Ι. Μοναὶ ἐκποιοῦσι μοναστηριακὰ κτήματα καὶ εἰς τιμὴν κατωτέρου συνήθως καὶ τοῦ τρίτου τῆς πραγματικῆς τῶν ἀξίας». Δὲν γνωρίζω ἐκ ποίαν δεδομένην παρεινήθη ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὡς ἄνω ἀνακοινωθέντος, ἀφοῦ εἰς τὸ Γενικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον οὐδὲν σχετικὸν τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης ἔγγραφον ἐστάλη, οὐχ ἥτιον καθ' ἑκὼν μου θεωρῶ νὰ δώσω μερικὰς ἐξηγήσεις ἐπὶ τῶν ἰαυτοπομένων ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι κατηγοριῶν πρὸς διαφώτισιν τόσον τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς ὅσον καὶ τῆς κοινῆς γνώμης Διὰ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1925, ἐδιδόντος, ὡς ἠρώσας διατυπῶται ἐν τῷ διατάγματι, «πρὸς προστασίαν τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων», ἐκινήθησαν πᾶσαι αἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1922 καὶ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ διατάγματος ἐκείνου γινόμεναι συμβάσεις ἢ ἀπαλλοτριώσεις ἢ μισθώσεις, διὰ δὲ τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 3ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. καὶ διὰ τοῦ ἐβδόμου αὐτοῦ ἄρθρου «εἰς ἐκείνας τὰς ἀπαλλοτριώσεις ἢ μισθώσεις, δι' ἃς δὲν ἐτηρήθησαν οἱ περὶ δημοπρασιῶν διατάξεις, ἢ ἐτηρήθησαν μὲν ἀλλὰ κατὰ τρόπον μὴ ἐπιτρέψαντα τὴν ἐπίτευξιν δικαίου τιμήματος». Διὰ τὰς τοιαύτας

ἐκποιήσεις ἢ μισθώσεις θὰ ἠδύνατο ἡ ἔκτελεστική Ἐπιτροπὴ τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης κατὰ τὸ διάταγμα νὰ κρίνῃ καὶ σχετικῶς νὰ ἀποφασίσῃ. Καθωρίσθη, συνεπῶς, διὰ τοῦ ν. διατ. τῆς 3ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ἐπὶ ποίων ἀπαλλοτριώσεων ἢ μισθώσεων θὰ ἐδικαιούτο ἡ ἔκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ νὰ ἐπέμβῃ καὶ ἐξετάσῃ κατὰ πόσον ἔδει ν' ἀκρωθῶσι συναφθεῖσαι σχετικαὶ μέτροι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ν. δ]τος τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1925 συμβάσεις, ἀφειθείσης ἐλευθέρως τῆς ὑπολοίπου μοναστηριακῆς περιουσίας εἰς τὴν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διοίκησιν καὶ διαχείρισιν αὐτῆς. Τὸ ὅτι δὲ τοῦτο ἀκριβῶς ἠγγόει τὸ νέον διάταγμα τῆς 3ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. προκύπτει σαφέστερον καὶ ἐκ τοῦ ὄγδου αὐτοῦ ἄρθρου, καθ' ὃ «ἀπαγορεύεται ἡ ἐκποιήσις διαρκῶν ἐκτάσεων καὶ λειψιδίων τῶν μονῶν», χωρὶς νὰ περιορίζῃ γενικῶς τὴν ἐνέργειαν τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ταμείου καὶ τῶν μονῶν διὰ τὴν ὑπόλοιπον μοναστηριακὴν περιουσίαν, ἐφόσον θὰ ἐτηροῦντο, ἐννοεῖται, οἱ νόμοι τοῦ κράτους.

Ἄλλ' ἴσως παρεξήγησις τις θὰ ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἐν λόγω ἀνακοινθέντος καθόσον ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ ὅτι «ἐπὶ ἀθετήσει τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐγένοντο ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν κτημάτων», πράγμα τὸ ὁποῖον, ἐάν ἠλήθευεν, ἐκτὸς τοῦ ὅτι οἱ ἐνεργήσαντες παρανόμους ἐκποιήσεις συμβολαιογράφοι θὰ κατεδιώκοντο ποινικῶς, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αὐταὶ αἱ ἐκποιήσεις οὐδὲν θὰ εἶχον νομικὸν κύρος ὡς παρανόμως ἐνεργηθεῖσαι. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἀριστον παρατήρησιν τοῦ αὐτοῦ ἀνακοινθέντος καθ' ἣν ἐξεποιήθησαν κτήματα εἰς τιμὴν μικροτέραν καὶ τοῦ τρίτου τῆς ἀξίας αὐτῶν, δὲν δύναμαι νὰ ἀπαντήσω ἐπακριβῶς, μὴ γνωρίζων περὶ ποίου κτήματος πρόκειται, καθόσον ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου π. ἔτους, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος τῆς 12ης Σεπτεμβρίου 1925 μέχρι σήμερον, αἱ ἐλάχισται καθ' ὄλον τὸ κράτος ἐκποιήσεις μοναστηριακῶν κτημάτων ἐγένοντο κατόπιν ἀδειῶν τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ συνεπείᾳ δημοπρασιῶν πολλῶν ἐπαναληφθεισῶν εἰς τρόπον ὥστε εἰς οὐδένα νὰ ἔμεινεν ἡ ἐλάχιστη ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἐπιτευχθεῖσα ἐπὶ δημοπρασίαις τιμὴ δὲν ἦτο δικαία.

Ἄλλως τε καὶ αὐτὴ ἡ ἔκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ οὐδένα ἄλλον τρόπον ὑποδεικνύει πρὸς ἀνεύρεσιν τῆς πραγματικῆς καὶ δικαίας τιμῆς τοῦ ἐκποιουμένου κτήματος εἰ μὴ τὴν διὰ δημοπρασίας, εἰς ἣν καὶ τὸ Γεν. Ἐκκλ. Ταμεῖον πάντοτε, ἐκ τοῦ νόμου ἄλλως τε ὑπόχρεων, προσφύγει.

—Τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ἐπεράτωσε τὸ ἔργον τῆς ἡ διὰ τὴν Οἰκουμενικὴν Σύνοδον ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ ἐν καὶ πλέον ἔτος ἐργασθεῖσα Ἐπιτροπὴ. Κατὰ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν «Ἡ Ἐπιτροπὴ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπελήφθη κατὰ προτίμησιν τῆς συζητήσεως καὶ ἐγνωμάτευσεν ἐπὶ τῶν θεμάτων ἐκείνων, ἀτινα κυρίως ἀπησχόλησαν καὶ τὸ Πανορθόδοξον Σύνεδρον ἐν τῷ 1924, ἦτοι τὸ τοῦ ἡμερολογίου καὶ Πασχαλίου, τοῦ γάμου καὶ τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου, τῶν μονῶν καὶ μοναχῶν καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τοῦ κύρους τῆς χει-

ροτονίας τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Πρὸς δὲ ἐπέβαλε δύο μὲν ἐκθέσεις περὶ συγκλήσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐν γένει ὡς καὶ εἰδικῶς τοιαύτας ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω θεμάτων».

— Ἀπὸ μηνὸς ἤρξατο λειτουργοῦσα ἐν Καλάμαις ἡ ἑσπερινὴ σχολὴ ἀπόρων. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Μελέτιος μεριμνήσας περὶ τῆς ἐπισκευῆς τῆς σχολῆς καταφθαρσίσης ἐκ τῶν συχνῶν ἐπιτάξεων τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς στεγασεως τῶν προσφύγων, ἐποίησεν ἑναρξιν τῶν μαθημάτων καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἀκάματος καὶ ἐμπνευσμένος θεοῦ ζήλου ἱεροκήρυξ ἀρχιμανδρίτης κ. Πολύκαρπος Ἀνδρώνης. Τὰ μέσα τῆς λειτουργίας τῆς σχολῆς ἐξησφαλίθησαν ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦ Σ. Μητροπολίτου Μελετίου διενεργήσαντος σπλαγχνικὴν εὐποσίαν ἐν τῇ σχολῇ, ἐξ ἧς εἰσπράχθησαν περὶ τὰς 12 χιλ. δρ. Ἐν αὐτῇ φουτῶσιν ἤδη περὶ τὰς 250 ἄπορα καὶ ἄστεγά, τὰ ὅποια Κύριος οἶδε ποῦ ἠθέλον κατανηθῆσαι.

—Τὰ χοροδιδασκαλεῖα καὶ ἐν Καλάμαις εἶχον κατανηθῆσαι σχεδὸν διαφθορεῖα. Τοῦτο πληροφρονηθεὶς ὁ Σ. Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Μελέτιος, δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τῇ προσωπικῇ του ἐπεμβάσει κατώρθωσε νὰ κλεισθῶσι χωρὶς καὶ νὰ καταργηθῶσιν. Ὑπέδειξε δηλ. εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ἥτις καὶ ἀπεδέχθη καὶ διέταξε, σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ ὅτι δύνανται μὲν νὰ λειτουργῶσιν, ἀλλὰ χωριστὰ οἱ νέοι ἀπὸ τὰς νεάνιδας καὶ οὐχὶ εἰς τὴν αὐτὴν ὥραν. Οὕτως ἐματαιώθη ὁ σκοπός, δι' ὃν μετέβαινον ἐκεῖ νὰ χορευοῦσι νέοι καὶ νεάνιδες, ἐπειδὴ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ συμφύρῳνται ἀναμῆξ. Ἡ πόλις τῶν Καλαμῶν, ἀπαλλαγείσα τῶν διαφθορεῶν τούτων ψυχῆς καὶ σώματος, ἠψυχάριστησε θεομότατα τὸν Σεβ. Μητροπολίτην.

—Ἐκ τοῦ ἀκολουθοῦ τηλεγραφήματος τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Φιλάνδρου καταδεικνύεται ἡ ἀοκνος ἐνέργεια τοῦ Σεβασμ. Μητροπολίτου Μεσσηνίας κ. Μελετίου ὑπὲρ τοῦ ἐν Καλάμαις Ὀρφανοτροφείου: «Ἐλαβον εὐχαρίστως γνῶσιν στοργικοῦ ἐνδιαφέροντος ὑμῆ Σεβασμότητος ὑπὲρ ὀρφανῶν κεραινομένης μεριμνῆς δι' ἀνέγερσιν ἰδιοκτητῶν κτηρίου δι' ὀρφανοτροφείου. Μετὰ τῶν θερμοτάτων συγκαταληξιῶν μας παρακαλῶ δεχθῆτε δι' ἐμοῦ ἔκφρασιν εὐγνωμοσύνης ὀρφανῶν, ἀτινα οὕτως ἐνισχύονται καὶ ψυχικῶς διὰ τῆς ὁραίας ἀποφάσεώς σας».

—Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Ἀνδρέας, πλὴν τριῶν διδασκικῶν ἐγκυκλίων, ἃς ἐξπέλυσε πρὸς τὸ ποίμνιον αὐτοῦ κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου, ἀπέλυσεν εἰδικὴν ἐγκύκλιον κατὰ τῶν Χιλιαστικῶν βιβλίων. Ἐξέδωκε δὲ ἐντύπους ὁδηγίας πρὸς τοὺς ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ, ἃς διαρεῖ εἰς ἐξ τμήματα. 1) Εἰς τὸ ἱεροτελεστικόν. 2) Εἰς τὸ ποιμαντορικόν. 3) Εἰς τὸ τῆς μνηστείας καὶ τοῦ γάμου. 4) Εἰς τὸ τῆς πολιτείας τῶν ἱερέων καὶ 6) Εἰς τὸ πειθαρχικόν ἐν ταῖς ὁδηγίαις ταύταις συνοψίζονται αἱ κατὰ καιροὺς πρὸς τὸν κλῆρον ἀπολυθεῖσαι κατὰ τὸ διάστημα τῆς τριετοῦς ποιμαντορίας αὐτοῦ πενήτηκοντα ὀκτὼ ἐγκύκλιοι αὐτοῦ, περὶ καθηκόντων τῶν ἱερέων. Συγχρόνως δ' ἐξέδωκε καὶ ὠρολόγιον πρόγραμμα ἐνάρξεως ἱερῶν ἀκο-

λουθίων ἐν τοῖς Ναοῖς τῆς Μητροπόλεως αὐτοῦ. Περιώδευσε δὲ κατ' αὐτὰς τὰ χωρία τῶν δήμων Φιγαλείας καὶ Ἀλῶνος, ἐν οἷς ἱερουργῶν ἐκήρυξε κατ' ἐπανάληψιν τὸν θεῖον λόγον κατὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ κατὰ τὴν θ. λειτουργίαν. Πανταχοῦ οἱ πιστοὶ ἐνθουσιωδῶς ὑπεδέχθησαν καὶ προέπεμψαν ἐὼν σεβ. Μητροπολίτην, ἀσφυνκτικῶς δ' ἐπλήρωσαν τοὺς Ἱεροὺς ναοὺς κατὰ τὰς Ἱερὰς ἀκολουθίας. Ἐν Ζούρτση ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης τὰ «τυχερά» τῶν ἱεροπραξιῶν αὐτοῦ διέθεσεν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς κομποπόλεως, ἐν Ἁγίῳ Ἦλῳ ὑπὲρ κατασκευῆς μιᾶς εἰκόνης τοῦ ναοῦ, ἐν Σιδηροκάστρῳ ὑπὲρ τῆς ἀποπερατώσεως τοῦ νέου ναοῦ, ἐν Ἀγριλιᾷ ὑπὲρ τῆς ἀγορᾶς Ἱεροῦ Ἀγοροφρίου καὶ ἐν Πιτοᾷ ὑπὲρ τῆς διακοσμήσεως τοῦ ναοῦ.

— Κατὰ τὴν μεγάλην μεσσηνιακὴν ἐορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν Καλαμίαις ἔλαβε μέρος κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Ἐκκλ. Συμβουλίου καὶ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Φαναρίου καὶ Θεσσαλιώτιδος κ. Ἰεζεκιήλ ὡς καταγόμενος ἐκ Καλαμῶν. Ὁ Σεβ. Ἰεζεκιήλ ἀναχωρῶν ἐκ Καλαμῶν ἀφῆκε ὑπὲρ τοῦ Ναοῦ Ὑπαπαντῆς τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ἀμοιβὴν ὑπὸ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου ἐκ δραχμῶν τριῶν χιλιάδων, ἀπέστειλε δὲ δραχμὰς τρεῖς χιλιάδας εἰς τὸν Φιλόπτοχον Σύλλογον τῶν Κυριῶν, καὶ δραχμὸς χιλίας εἰς τὴν Θρησκευτικὴν ἀδελφότητα τῶν Κυριῶν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐν σχέσει πρὸς τὸ πατριαρχικὸν ζήτημα τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας ὁ «Πάνταινος», ἔγραψεν ἐν τινι τῶν τελευταίων φύλων του ὅτι ὁ σεβ. Τοποτηρητῆς ἀνελθὼν ἐξ Ἀλεξανδρείας εἰς Κάιρον ἐν συνοδείᾳ τοῦ Πατριαρχικοῦ ἐν Κάιρῳ ἐπιτρόπου, σεβ. Παρθενίου, τοῦ διερχομένου τῶν Πατριαρχείων πρεσβυτέρου Στεφάνου, τοῦ πατριαρχικοῦ δικηγόρου καὶ τοῦ ἡγουμένου τῆς ἐν Κάιρῳ μονῆς τοῦ ἁγίου Γεωργίου, ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ πρωθυπουργοῦ, «μεθ' οὗ συνωμίλησε περὶ τοῦ πατριαρχικοῦ ζητήματος, ὅτι συμφώνως τῇ ἐγκυκλίῳ ἐγένοντο αἱ ἐκλογαὶ τῇ 3ῃ Φεβρουαρίου καὶ ἀνεδείχθησαν ὑποψήφιοι, ὧν ὁ κατάλογος διεβιβάσθη ἀρμοδίως τῇ σεβαστῇ ὑψηλῇ Κυβερνήσει. Ὁ Τοποτηρητῆς ἐξέφρασε λύπην, ὅτι ἡ μείζων μέρος τῶν Ὁρθοδόξων Σύρων δὲν μετέσχε τῶν ἐκλογῶν. Εἰς ταῦτα ἡ Α. Ἐξοχότης ἐτόνισε καὶ αὖτις ὅτι Ἐκκλησία ἐλευθέρως καλῶς διενήργησε τὰς ἐκλογὰς ἐν Κράτει ἐλευθέρως καὶ συνταγματικῶς, προσέθετο δὲ ὅτι πλειστάκις εἰς τοὺς παρουσιασθέντας αὐτῷ Σύρους συνέστησεν, ὅτι ὀφείλουσι νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὴν ἐγκύκλιον καὶ μετὰσχῶσι τῶν ἐκλογῶν, διότι τοῦτο εἶνε ὀρθόν, νόμιμον καὶ δίκαιον, λαμβανομένου ὑπ' ὄψει, ὅτι δὲν ὑπάρχει διάκρισις ἐθνικότητος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ὅτι ἀπαρτίζουσι μειονότητα τῶν Ὁρθοδόξων Ἑλλήνων. Προσέθετο πρὸς τούτους, ὅτι ἡ τοποτηρητεία ἀκωλύτως δύναται νὰ διενεργήσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκλογὴν πρὸς ἀνάδειξιν Πατριάρχου. Προσέθετο δ' ἐπ' ἰσῆς ὅτι καλὸν εἶνε νὰ δοθῇ ἀπάντησις, πρὸ τῆς τελικῆς ἐκλογῆς, εἰς τὸ ἀνεπισήμως διαβιβασθὲν τῇ Τοποτη-

ρητεία σημείωμα. Ἐγένετο δὲ καὶ συζήτησις περὶ κανονισμοῦ τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ θρόνου».

— Παρὰ τὰ ἐπίσημα ταῦτα, ἐκ τῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ τῆς Αἰγύπτου τύπῳ ἀναγραφόμενων ὡς ἐν ἰδιωματικαῖς συνομιλίαις ἀνακοινωθέντων ὑπὸ τοῦ σεβ. Τοποτηρητοῦ συμπεραίνεται, ὅτι ὁ αἰγύπτιος πρωθυπουργὸς ἐδήλωσε τῷ σεβ. Τοποτηρητῇ, ὅτι δύναται μὲν οἱ ὀρθόδοξοι νὰ προβῶσιν εἰς ἐκλογὴν τοῦ πατριάρχου τῶν, ὅτι ὅμως ὁ ἐκλεγσόμενος δὲν θ' ἀναγνωρισθῇ, ἂν δὲν ὑποβάλλῃ κανονισμὸν τοῦ Πατριαρχείου, εἰς οὗ τὴν ἐκλόνησιν θὰ προβῇ ἡ Ἱ. Σύνοδος μετὰ τῶν νομικῶν συμβούλων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀρμοστείας, δύο Ἑλλήνων καὶ δύο Σύρων προκριτῶν. Ἐπὶ πλέον φέρεται ὑποδείξαι ὁ πρωθυπουργός, ὅτι τὸ Πατριαρχεῖον δύναται νὰ δηλώσῃ ἂν ἀποδέχεται τὸν νέον νόμον τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως περὶ καταρτισμοῦ παρὰ τοῖς Πατριαρχείοις μικτῶν Συμβουλίων («Μέγκλις μίλλι» καὶ «Μέγκλις χάσμη»). Τὸ δὲ σημείωμα, ὅπερ πρὸ ἰκανοῦ χρόνου εἶχε διαβιβάσει πρὸς τὰ Πατριαρχεῖα ὁ πρωθυπουργός καὶ οὐκινος γίνεται μεία ἐν τῇ μετὰ τοῦ σεβ. Τοποτηρητοῦ συνεντεύξει, περιελάμβανε καὶ συστάσεις πρὸς χειροτονίαν καὶ εἰς ἡ δύο Σύρων μητροπολιτῶν μετὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ νέου πατριάρχου, ὡς καὶ προειδοποίησιν ὅτι ἡ αἰγ. Κυβερνήσις θὰ κανόνισῃ τὴν ἀσκήσιν τῆς δικαστικῆς ἐξουσίας ἐπὶ ὑποθέσεων προσωπικῆς καταστάσεως διὰ τοὺς ἑλληνορθόδοξους ἰθαγενεῖς ὑπηκόους.

— Καθ' ἃ ὁ «Πάνταινος» ἀναγράφει, ἐν τῷ ἐν Καρτοῦμ ἀγγλικανικῷ Ναῷ ἐτελέσθη κατὰ τὴν 30ὴν παρελθόντος μηνὸς τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ σεβ. ἀγγλοῦ ἐπισκόπου Αἰγύπτου καὶ Σουδάν κ. Gwynne ἡ κατ' ἔτος τελουμένη τελετὴ τῇ «κοινῆς ἀκολουθίας» ὑπὲρ εὐδοώσεως τῶν προσπαθειῶν πρὸς ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν. Τῆς τελετῆς μετέσχον Ἀγγλοὶ καὶ Κόπται κληρικοὶ καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, παρεῖσθη κατ' αὐτὴν καὶ πλῆθος πολὺ λαϊκῶν καὶ τῶν τριῶν ὁμολογιῶν, ἐψάλησαν δὲ εἰς τέσσαρας γλώσσας οἱ ἱεροὶ ὕμνοι ὑπὸ χοροῦ μαθητῶν καὶ μαθητριῶν, καὶ ἀνεγνώσθη ἡ σχετικὴ ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου περικοπή (13). Μετὰ τὰς καθιερωμένας αἰτήσεις καὶ εὐχὰς εἶπεν ὁ σεβ. ἀγγλος ἐπίσκοπος ἐπίκαιρον λογιδριον μεταφρασθὲν ἑλληνιστί καὶ ἀραβιστί.

— Κατ' ἰδιαιτέρον ἡμῶν τηλεγράφημα ἐξ Ἀλεξανδρείας ἡ αἰγυπτιακὴ κυβερνήσις διέγραψεν ἐκ τοῦ εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Τοποτηρητείας διαβιβασθέντος πρὸς ἔγκρισιν καταλόγου τῶν διὰ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὑποψηφίων τὰ ὀνόματα τοῦ Πατριάρχου τέως Κ)ως κ. Μελετίου καὶ τοῦ μητροπολίτου Νουβίας κ. Νικολάου, οἵτινες εἶχον λάβει τὰς πλειοτέρας ὡς πρὸς τοὺς λοιποὺς συνυποψηφίους ψήφους. Κατὰ ταῦτα ἐνεκρίθη ὑπ' αὐτῆς ὅπως ἡ ἐκλογὴ περιορισθῇ μετὰ τῶν σεβ. μητροπολιτῶν Λεοντοπόλεως Χριστοφύρου (λαβόντος ψήφους 46), Τριπόλεως Θεοφάνους (22), Πτολεμαῖδος Παρθενίου (9), καὶ Τραπεζούντος Χρυσάνθου (9) Ἄλλ' ἡ εἰδησις αὕτη δὲν ἐπεβεβαιώθη ἐπισήμως μέχρι τῆς ἐκτυπώσεως τοῦ παρόντος φύλλου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Χρυσ. 'Αγ ελιδακη αρχιμ «Η κατ'αύτασις τής 'Εκκκλησίας τής Κρήτης επί 'Ενετοκρατίας». Ανατύπωσις ἐκ τής «Θεολογίας» 'Αθήναι 1926. Τιμάται δραχμῶν 8 Εὐρίτκεται ἐν τοῖς Γραφείοις τής «'Εκκλησίας».

— 'Η τρίτος 'Εκκλ 'Ιστορία» τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Διδυμοτείχου Φιλάρετου τιμάται ἤδη 60 δραχμῶν κατὰ τόμον. καί εὐρίσκεται εἰς τὰ Γραφεία τής «'Εκκλησίας».

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τής ἐν 'Ελασσάνῃ 'Ιερᾶς Μονῆς τοῦ Σπαρχοῦ διακηρύττει ὅτι ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως τῶν ἐν τῇ θέσει Κυροσταδῆς τής περιφερείας τοῦ χωρίου Κοκκινόπολδος ὑδρομυλον τῆς Μονῆς ἐνεργηθησομένην ἐν 'Ελασσάνῃ τὴν 24ην ἀρξαμένην Φεβρουαρίου ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου 'Ελασσῶνος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τής Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὠρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δέκα ἕξ χιλιάδων δραχμῶν οἱ δὲ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τής διακηρύξεως ἐν τῷ γραφείῳ τής Κοινότητος 'Ελασσῶνος.

Τὸ 'Υγουμενιον τής 'Ιερᾶς Μονῆς Τατάρης Προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν, ἐνεργηθησομένην ἐν Κερασόβῃ τὴν 28ην μηνος Φεβρουαρίου ἐ. ἕ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 12ης π. μ. ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου 'Αἰθαίων ἢ θερινῆς χωρονομῆς τοῦ ἐν τῇ περιφερείᾳ 'Εταιριανῶν θερινοῦ λειβαδίου τῆς Μονῆς καλουμένου 'Φεαρη' μετὰ τοῦ συνεννοικιαζομένου τεμαχίου καλουμένου Λαπατο τοῦ ἀρξαμένου ἤδη ἔτους ὑπὸ τοῦς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 1 προκηρύξεως ἡμῶν ἧ; δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν οἱ βουλόμενοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς. 'Εν τῇ 'Ι. Μονῇ Τατάρης τῇ 12 'Ιανουαρίου 1926.

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τής 'Ιερᾶς Μονῆς Γαλατάκη Διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησις τετρακοσίων (400) ζυγίων ἢ εἰς ὄσα ἀνέλθωσιν ἐπὶ πλέον κ υσοξύλων ἕξ ελαίων προσερχομένων ἐκ τῶν καθορισμῶν τῶν ἑλαιοτένων τῆς Μονῆς συμφώνως μὲ τὸς ὄρους τῆς σχετικῆς συγγραφῆς ὑποχρεώσεων ἧ; ἀντίγραφα κατατεθῶσονται εἰς τὰ Γραφεία τῆς Νομαρχίας Εὐβοίας τῆς Κοινότητος Αἰμῆς καὶ τῆς Μονῆς. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δοαχμῶν τεσσάρων (4) κατὰ ζύγιον τῶν ἑκατὸν ὀκάδων. 'Η δημοπρασία ἐνεργηθησεται ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αἰμῆς Μ χαῖλ Λίρα ἢ τοῦ νομμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ 'Υγουμενοσυμβουλίου ἐν Αἰμῇ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 28 Φεβρουαρίου ἐ. ἕ. ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας μέχρι τῆς 12 τῆς αὐτῆς ἡμέρας. 'Εν περιπτώσει δὲ ματαιώσεως αὐτῆς ἐνεκεν οἰαδήποτε λόγου ἢ μείζονος προσφορᾶς μετὰ τὴν ἐνάδοξον αὐτῆς; θὰ ἐπαναλαμβάνηται αὐτὴ καθ' ἑκάστην ἐφεξῆς Κυριακὴν ἐπὶ τῇ βάρει νέας διακηρύξεως δημοσενομένης ἐν Αἰμῇ πρὸς τριπλὸν τοῦλάχιστον ἡμερῶν. 'Εν 'Ιερᾷ Μονῇ Γαλατάκη τῇ 27 'Ιανουαρίου 1926.

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τής 'Ι. Μονῆς Καρακαλᾶ, διακηρύττει ὅτι τὴν 28 τρέχοντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἕ. ἐνεργηθησεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία περὶ δεκατοῦς ἐνοικιάσεως τῆς ἐν Κοῦτσι 'Αμπ'λοῦ τής ἀνωτέρου 'Ιερᾶς Μονῆς ἡμισιακῆς. Οἱ ὄροι τῆς ἐνοικιάσεως εἰσὶ κατατεθημένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τής Μονῆς καὶ δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν ὅπως προσέρχονται καθ' ἡμέραν καὶ λάβωσιν γνῶσιν τούτων. 'Εν 'Ιερᾷ Μονῇ Καρακαλᾶ τῇ 16 Φεβρουαρίου 1926.

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τής 'Ιερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρῶς διακηρύσσει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ ἐκποίησις 13 τρέγων ἢτοι 3 Γεσάμια ἢ τεῖγοι παλαιοί, 6 Σιρόφοι, 3 Μιλιόργια καὶ 1α Κοῦσι (ἕξ ὄν 6 παλαιοὶ καὶ 6 Σιρόφοι) τής 'Ιερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρῶς συμφώνως τῶν ὄρων τῆς ὑπ' ἀριθ. 8, ἐ. ἕ. διακηρύξεως; τῆς Μονῆς ἐῦρι κομένης ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς. ἢ, οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. 'Η Δημοπρασία ἐνεργηθησεται ἐν 'Ελασσάνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τῆν ἐν Μιρτίου ἐ. ἕ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐ ὠπιον τοῦ Συμβολαιογράφου 'Ελασσῶνος καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τής Μονῆς. 'Εν 'Ιερᾷ Μονῇ Παλαιοκαρῶς τῇ 12]2] 1926.

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν 'Ελασσάνῃ 'Ιερᾶς Μονῆς; Ὀλυμπιώσεως Προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πρὸς πενταετὴ μίσθωσιν ὃ ἐν θέσει 'Γρίμνια' τῆς κτηματικῆς περιφερείας Καρατζὸλ Τυροβλῦν κείμενος ὑπόμυλος τῆς Μονῆς; μετ' ὅλων τῶν ἐξαρχιμάτων αὐτοῦ ἢτοι πρὸς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκοδομῇ λειτουργούντος μανδραίου καὶ τῆς ἐκτὸς τῆς οἰκοδομῆς. εὐρισκουμένης ὑδροτριβῆς; συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ταύσεσθ' ἡμευ διακηρύξεως κατατεθειμένης ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς ἐνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην καὶ καθ' οἰανδήποτε ὥραν. 'Η δημοπρασία ἐνεργηθησεται ἐν 'Ελασσάνῃ καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 28ην τρέχοντος μηνὸς Φεβρουαρίου ἐ. ἕ. 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. 'Εν τῇ 'Ιερᾷ Μονῇ Ὀλυμπιώσεως; τῇ 13 Φεβρουαρίου 1926.

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν 'Ηλείᾳ 'Ιερᾶς «'Αω Μονῆς Δ βρης» Προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν Διετοῦς ἐνοικιάσεως, ἐνεργηθησομένην τῇ 28 Φεβρουαρίου 1926 ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου τῆς εἰρηνοδίκου Δ' Μπειας, οἱ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς κοινότητος Δ' βρης, κείμενοι ὑπόμυλος καὶ ὑδροτριβὴ τῆς Μονῆς, καὶ ἐν τῇ θέσει «'Αγ.ο. Θεὸς Ἰωάν.» εὐρισκόμενοι, μετὰ τῶν συνηχόμενων ἀγροῦ καὶ κήτου. Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν Δύο χιλιάδων (2000) δραχμῶν, ἑτησίως. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς ἐνοικιάσεως ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς κοινότητος Δ' βρης καὶ τῆς 'Αω Μονῆς Δ' βρης. 'Εν τῇ 'Ιερᾷ 'Αω Μονῇ Δ βρης τῇ 8 Φεβρουαρίου 1926.

Τὸ 'Υγουμενοσυμβούλιον τής 'Ιερᾶς Μονῆς 'Αγάθωνος Φλωρίδος διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Λαμίᾳ τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου ἐ. ἕ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου 'Ιωάν. Παλακωριτισπούλου ἢ πενταετῆς ἐνοικιάσεως τοῦ λειβαδίου 'Λουκάκη' ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν ὑπὸ τοὺς ὄρους καὶ ὑποχρεώσεις τῆς ὑπ. ἀριθ. 6, ἐ. ἕ. διακηρύξεως. Ὡς πρώτη προσφορὰ ἐτησίου μισθώματος δι' ἑκάστον τμήμο, ὀρίζεται τὸ ποσὸν 25 χιλιάδων δραχμῶν, ἑβδομήκοντα πέντε ὀκάδων τυροῦ καὶ δέκα πέντε ὀκάδων βουτύρου. 'Εν 'Ι. Μ. 'Αγάθωνος 29 'Ιανουαρίου 1926.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
'Εποπτεύουσα 'Επιτροπὴ
ΝΑΕΙΑΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ
ΓΟΥΡΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ ΠΟΥΚΑΡΗΟΣ
Διευθυντής
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ
Καθ. Πανεπιστημίου
Τμήμα ἐτησίως ἐγγραφῆς
'Εσπ. Δρχ. 50. 'Εσπ. Φρ. 50. 'Αμερικῆς Δολ. 3.